

Raskompendium för **AIREDALETERRIER**

Foto: Terttu Lardner

Airedale Terrier Gillet 2016

Framtaget till Svenska Terrierklubbens exteriördomarkonferens 2017

Raskompendium för AIREDALETERRIER

FCI-nummer 7. FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2012-10-08.

FCI-standard på engelska publicerad 2012-11-22.

Översättning fastställd av SKK:s arbetsgrupp för standardfrågor 2012-12-19.

Detta kompendium tillhör AiredaleTerrierGillet och får, utan tillstånd, förutom av AiredaleTerrierGillet endast användas av Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben

Framtagen inför SvTek:s domarkonferens 2017

Foton publicerade med tillstånd från respektive fotograf

Reviderade kommentarer 2016 av

Pia Lundberg

AnnChristin Molin

Dodo Sandahl

Layout Mats Lindborg

Utdrag ur RAS-exteriör (Fastställt 2012)

- Vi ska öka kunskapen om konstruktion och anatomi hos uppfödare. ATG anordnar träffar och föreläsningar i ämnet.
- För att bibehålla en god exteriör är det önskvärt att de individer som används i avel är belönade med lägst kvalitetsomdömet excellent (tidigare 1:a pris), efter 15 månaders ålder. Det är också önskvärt att så många individer som möjligt ställs ut någon gång. Dels för att ägaren och uppfödaren ska få en bedömning av avelsresultatet och dels för att andra uppfödare och intresserade ska få möjlighet att se så många airedaleterrier som möjligt ur olika kombinationer, och därmed få hjälp att göra bra val i sitt fortsatta avelsarbete.
- Förhoppningsvis hjälper denna kunskap till att bredda avelsbasen. För att öka denna kunskap finns ett förslag inom avelsrådet om att utöka exteriörbedömningstillfällena utöver befintliga, vanliga utställningar, med något liknande exteriördelen vid korning. Alltså exteriörbedömning med förtryckta protokoll av auktoriserade domare på airedaleterrier, men utan tävlingsmoment. Detta skulle kunna arrangeras inofficiellt på rasklubbens olika arrangemang och utan större krav på utställningstrimning, så att det finns så få hinder som möjligt att delta. För att ytterligare öka möjligheterna till beskrivning har vi resonerat om att utbilda och på något sätt certifiera ytterligare några personer som inte är av SKK godkända exteriördomare.

Ursprungslag/hemland:
Storbritannien

Användningsområde:
Terrier

FCI-klassifikation:
Grupp 3, sektion 1

Bakgrund/ändamål:

Airedaleterrier är ursprunglig från Storbritannien och från landskapet Yorkshire. Ryktet säger att det var Airedaleutställningen som gav upphov till rasnamnet. Många terrier som levde i dalgångarna efter Wharfes, Calders och Aires flodstränder ställdes ut i stort antal på den utställningen. Airedaleterrier är den största av alla terrierrasor och representerar terriernas alla kända karaktärsdrag – rasen är känd som Kungen bland terriers. Airedaleterrier har särdeles god vittningsförmåga och har använts i Afrika, Indien och Kanada för spårning. Rasen har också historiskt använts av Röda korset i krigszoner liksom av både polis och militär i Storbritannien och Ryssland.

Helhetsintryck:

Airedaleterrier är till storleken den största av terrierrasorna. Den skall vara muskulös, rörlig, ganska kort och kraftigt byggd utan tendens till högställdhet eller överdrivet lång kropp.

Kommentar:

Spänst, kraft, elegans, energiska rörelser - en beskrivning av det allmänna intrycket en bra airedaleterrier bör ge. Utöka den sedan gärna med önskemålet om en blandning av iver och överlägsen, rentav högdragen mildhet. Könsprägel skall vara tydlig.

Hane av utmärkt typ.

Foto: Inga-Britt Wendelsjö

Tik av utmärkt typ.

Foto: Andrea Ashbey

Uppförande/ karaktär:

Airedaleterrier skall ha ett vaket uttryck, snabba rörelser och förväntansfullt ”stå på tårna” inför minsta rörelse. Rasens karaktärsdrag utmärks av ögonens uttryck, öronens hållning och den upprätt burna svansen. Till temperamentet är den öppen, självsäker, vänlig, modig och intelligent. Den är alltid uppmärksam, inte aggressiv men orädd.

Foto: Eva Persson

Foto: Ann-Marie Nordén

Huvud:

Huvudet skall vara välbalanserat utan märkbar skillnad i längd mellan skalle och nosparti. Det skall vara fritt från rynkor.

Skallparti:

Skalle:

Hjässan skall vara lång och flat, inte alltför bred mellan öronen och lätt avsmalnande mot ögonen.

Stop:

Stopet skall knappt vara markerat.

Ansikte:

Nostryffel:

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti:

Nospartiet skall vara väl utfyllt under ögonen, varken uppnäst eller urgröpt under ögonen, utan en fin utmejsling bidrar till att utseendet inte blir kilformat eller obetydligt.

Läppar:

Läpparna skall vara strama.

Käkar/tänder:

Över- och underkäkarna skall vara djupa, kraftfulla, starka och muskulösa, eftersom ett kraftigt nosparti är mycket önskvärt. Det är inte önskvärt med en överdriven utveckling av käkarna vilket kan ge kinderna ett runt, utbuktande utseende. Saxbett föredras men tångbett accepteras. Tänderna skall vara kraftiga. Under- eller överbett är inte önskvärt.

Kommentar:

Huvudet är nog det parti av en hund som är svårast att beskriva i ord och där man bäst behöver åskådningsmaterial. Kort sagt kan det hävdas att det är uttrycket i huvudet – proportionerna mellan skallens längd och bredd, och nospartiets längd, öronens och ögonens storlek och placering – som ger största delen av uttrycket hos hunden.

När det gäller huvudets form är följande tre avvikelser de vanligaste: 1) huvudet är för kort ("obetydligt") i förhållande till rygg längden. 2) skallen är för grov och /eller för djup, ofta med för kraftigt markerade okbågar och bulliga kinder. 3) nospartiet är kortare än skallpartiet mätt från inre ögonvrån. Detta kan ge ett oädel uttryck. När man mäter ett huvud som ser långt ut är i stort sett alltid nosparti och skallparti lika långa.

Från alla håll sett önskar man att huvudets form skall påminna om en tegelstens form. Det är också viktigt att skallens överplan ("hjässan" i standarden) har en flat yta och att hjässans plan och nospartiets plan sedda från sidan är så parallella som möjligt. En mycket bruten profil, s.k. down face, ser direkt fult ut. Det är också önskvärt med en väl utfylld underkäke, inte för smal.

Vackert huvud med utmärkt profil och proportioner.

Foto: Okänd

Det är numera ganska ovanligt med underbett på airedaleterrier, påfallande överbett likaså. Däremot förekommer ibland tångbett. Man ser inte alltför allvarligt på detta. Bortfall av enstaka premolarer förekommer då och då.

Kinder:

Kinderna skall vara flata, fria från utfyllnad. Bulliga kinder är inte önskvärt.

Ögon:

Ögonen skall vara mörka, relativt små, inte framträdande, fulla av terrieruttryck, iver och intelligens. Ljusa eller utstående ögon är högst oönskat.

Öron:

Öronen skall vara V-formade och små, men i proportion till hundens storlek, burna framåt-vikta intill sidan av huvudet. Det vikta örats överlinje skall ligga något över hjässlinsen. Tungt hängande eller alltför högt ansatta öron är inte önskvärt.

Hals:

Halsen skall vara torr, muskulös, måttligt lång och grov. Den skall gradvis breddas mot skuldrorna samt vara fri från lös struphud.

Kommentar:

Det finns airedaletterier med ganska ljusbruna ögon, om än inte direkt gula. Det finns också sådana som har mycket mörka, nästan svarta ögon, vilket är tilltalande. Något av färgintrycket beror dock säkert på ögats placering. I ögon som är djupt inplacerade får ljuset mindre spelrum varigenom ögonfärgen förefaller mörkare. Ögats form är också betydelsefull, litet och mandelformat vill man ha det, inte stort och runt.

Örats v-form kan också beskrivas som en triangel, där den upptill liggande basen är något kortare än de två sidorna. Ansättningen skall alltså vara så pass hög att de båda öronbaserna befinner sig ett litet trappsteg högre än pannlinjen emellan dem, när hunden lystrar och riktar öronen framåt. Öronansättningen är viktig för att airedaletteriern skall få rätt uttryck. Den får inte vara alltför hög d.v.s. inte så hög som hos en snygg foxterrier. Den får inte heller vara för låg och utan distinkt "överkant". Helt döda och slappa öron förekommer ytterst sällan idag, och mycket låtta öron på gränsen till ståndöron är heller inte vanligt numera.

En reslig hals med en stolt knyck på nacken är utomordentligt vackert på en airedaletterier, men det vill till att den också har en någorlunda väl tillbakalagd skuldra så att det inte blir en ful hjorthals. För lång hals är en sällsynthet. För mycket halsskinn är naturligtvis fult.

Hane med utmärkt huvud och uttryck.

Foto: David Brand

Tik med utmärkt huvud och uttryck.

Foto: Anna Titova

Kropp:

Rygg:

Ryggen skall vara kort, stark och plan utan svaghet.

Ländparti:

Ländpartiet skall vara muskulöst. Hos en hund som är kort och samlad och har väl välvda revben, är avståndet mellan revben och höfter kort. Är avståndet för långt medför det en viss slapphet.

Bröstkorg:

Bröstkorgen skall vara djup (nä ungefär till armbågen) men inte bred och ha väl välvda revben.

Kommentar:

Ryggen kort, stark och plan – detta är klara besked. En airedaleterrier får inte ha lång rygg som ”dippar” bakom skulderbladsspetsarna, sedan går upp i en rund linje mot ett runt och högt kors, sedan ner igen innan svansen tar vid. Så mycket vackrare och terrierspänstigare det är med en kort rak rygg där svansen sitter högt ansatt med ”mycket bakom svansen”.

Flata och grunda bröstkorgar innebär naturligtvis en svaghet. Alltför välvda revben måste vara en ovanlighet.

Foto: Dodo Sandahl

Svans:

Svansen har tidigare traditionellt kuperats.

Kuperad svans:

Svansen skall vara högt ansatt och bäras glatt men inte ringlad över ryggen. Den skall vara stadig och kraftig. Tippen på svansen skall befinna sig ungefär i höjd med hjässan.

Okuperad svans:

Svansen skall vara högt ansatt och bäras glatt. Den skall vara stadig och kraftig.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE

Kommentar:

Någon egentlig diskussion om hur okuperade svansar på airedaleterrier skall se ut har knappast förekommit. Vi har sedan förbudet mot svanskupering infördes sett och fått alla sorters svansar. Klart är att en lång, helt rättuppstående svans totalt spolierar balansen på en airedaleterrier. Den måste böja sig över ryggen, men hur mycket? I rasklubben anser vi att vi i vår numerärt sårbara ras inte kan se alltför allvarligt på hur mycket en svans böjer sig. Det viktiga är att den är högt ansatt och att det finns mycket "bakom svansen". Önskemålet är att svansen har tillräcklig höjd för att ge överlinjen ett bra avslut, innan svansen börjar böja sig.

En okuperad svans bärs sällan bättre än detta.

Foto: Melker Molin

Extremiteter:

Framställ

Skulderblad:

Skulderbladen skall vara långa, flata, väl tillbakalagda och snedställda.

Armbåge:

Armbågarna skall ligga i linje med kroppen och kunna röras obehindrat efter kroppens sidor.

Underarm:

Frambenen skall vara absolut raka med bra benstomme.

Framtassar:

Framtassarna skall vara små, runda och kompakta med höga, tjocka trampdynor, varken inåt- eller utåtvidna. Tårna skall vara måttligt välvda.

Bakställ

Lår:

Låren skall vara långa och kraftfulla.

Knäled:

Knälederna skall vara välvinklade, varken inåt- eller utåtvidna.

Underben:

Underbenen skall vara muskulösa.

Has/hasled:

Hasorna skall vara lågt ansatta.

Mellanfot:

Hasorna skall bakifrån sett vara parallella.

Baktassar:

Baktassarna skall vara små, runda och kompakta med höga, tjocka trampdynor, varken inåt- eller utåtvidna. Tårna skall vara måttligt välvda.

Kommentar:

En uppställd airedaleterrier har frambenen rakt under sig. Halsen skall i en mjuk linje övergå i den raka ryggen. Den skall inte sticka upp som en skorsten, snarare vara något framåtsträckt. *En airedaleterrier skall inte ha något förbröst, men vara välutfylld mellan frambenen.* Bakbenen skall sedda från sidan vara väl vinklade och hunden skall ha mycket ”bakom svansen”.

Sett rakt framifrån skall airedaleterriern stå med helt parallella framben som inte vrider ut eller in någonstans. Bakbenen skall bakifrån sett också de vara parallella men bredare isär. Ett något brett bakställ är långt att föredra framför ett smalt och trångt där hasspetsarna nästan skaver mot varandra när hunden travar.

Förutom en utmärkt front har denna hund också ett utmärkt uttryck, utmärkta ögon och öron.

Foto: Terttu Lardner

Utmärkt bakställ på alla sätt. Notera de utmärkta tassarna!

Foto: Anna Titova

Rörelser:

Benen skall röra sig rakt framåt. Frambenen skall vara fria och parallella med kroppssidorna. Sedda framifrån skall frambenen följa frontens raka linje och tassarna skall vara åtskilda med samma avstånd som armbågarna. Bakbenen skall ge rörelserna ordentlig drivkraft.

Kommentar:

När det gäller rörelserna är idén att alla ben i rörelse skall föras direkt framåt, utan vridningar och vinglingar i sidled. En fullständigt parallell framrörelse är ändå mycket ovanlig. De flesta airedaleterrier gör en liten knix i armbågsleden. Värre blir det när hela bogpartiet blir brett, bulligt och slapt ("lösa skuldror") eller mycket smalt så att båda frambenen nästan kommer ut ur samma håll ("knipt i fronten").

Foto: Okänd

Päls:

Pälsstruktur:

Pälsen skall vara hård, tät och sträv. Den får inte vara så lång att den verkar raggig. Pälsen skall vara rak och åtliggande och täcka kropp och ben. Täckhåret skall vara hårt, strävt och styvt, underullen kortare och mjukare. De hårdaste pälsarna är krusiga eller endast svagt vågiga. Lockig eller mjuk päls är absolut inte önskvärt.

Färg:

Sadel som är svart eller melerad (grizzle) liksom ovansidan på nacken och på svansen. Alla övriga partier skall vara tanfärgade. Öronen har ofta en mörkare tanfärg. Mörka skuggningar kan finnas runt halsen och på skal-lens sidor. Några få vita hårstrån mellan frambenen accepteras.

Kommentar:

Idén med den sträva pälsen är att den skall skydda mot väta och smuts, med underullen att den skall värma som en undertröja.

Den svarta sadeln och den varmt rödbruna färgen på resten av en airedaleterrier är oerhört attraktivt. Men registret är vidare. Tan-färg, vilket betyder en gul-brun läderfärg, ger utrymme för en rad nyanser. På samma sätt kan sadeln vara ganska melerad svart och grå och ofta med inslag av rödbrunt. Glädjande nog fäster nästan alla domare mer avseende vid att en airedaleterrier är väl konstruerad än vid vad den har för färg. Rätt kvalitet och struktur på pälsen är också viktigare än färgen. Många valpar har en vit bröststrimma som oftast växer bort, men en liten fläck är alltså tillåtet och skall inte påverka bedömningen.

*Samma hund som 5 mån.valpen till höger, i vuxen ålder.
Denna hund har dessutom ett mycket vackert huvud och uttryck
med utmärkta ögon och öron.*

Foto: David Brand

Päls och färg. Valp 7 veckor.

Foto: Conny Eriksson

Päls och färg. 5 månader.

Foto: David Brand

Päls och färg. 7 månader.

Foto: Ulrika Eggers

Storlek/vikt:

Mankhöjd:

Hanhund: cirka 58-61 cm

Tik: cirka 56-59 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel:

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene:

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Not:

Kommentar:

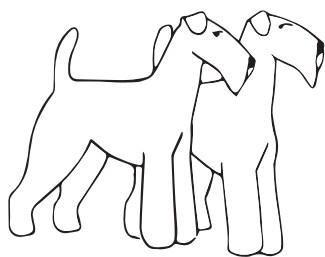
Ta dessa mått som riktpunkter. Airedaleteriern kan och får vara både större och mindre och de som vet något om rasen bryr sig mera om hundens allmänna konstruktion och rastyp än om ett par centimeter hit eller dit. Det finns mycket stora champions och mycket små, men det går naturligtvis gränser där de väldigt stora blir kameler och de väldigt små inte längre uppfattas som typiska airedaleterrier.

Foto: Anna Titova

Foto: Anna Titova

AiredaleTerrierGillet (ATG)

- Den svenska rasklubben för airedaleterrier, ATG, bildades ursprungligen 1966 i Stockholm.
- ATG vill dels sprida information och kunskap om och kring den ojämförlige airedaleterriern, dels samla rasens många beundrare och vänner till trivsamma träffar och, som klubbnamnet antyder, glad samvaro.
- ATG leds av en styrelse och har ett flertal lokala aktivitetskommittéer (se hemsidan för mer information).
- ATG står gärna till tjänst med råd och tips i alla frågor som kan bli aktuella och anordnar många olika aktiviteter, som inofficiella utställningar, ringträningar, mentalbeskrivningar och promenader. Dessutom kurser i trimning, lydnad, viltspår och agility.
- Valphänvisning och anvisande av kunniga trimmare är ständigt aktuella frågor.
- Skulle det bli nödvändigt att finna ett nytt hem för en vuxen airedaleterrier, försöker våra valphänvisare/rasinformatörer hjälpa till.

Välkommen som medlem i AiredaleTerrierGillet. Som medlem får du vår tidning, AiredaleTerriern, 4 ggr per år och möjlighet att delta i våra aktiviteter, kurser och utställningar mm. Besök www.airedale.nu för mer information och aktuella uppgifter.

Foto: Inger Söderlund